

Arrest

nr. 54 469 van 17 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 6 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. Djuifldan HAZIRI, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 2 maart 2010 en heeft zich op 8 maart 2010 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 12 maart 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 6 mei 2010 en 19 augustus 2010.

1.3. Op 22 november 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma met de Macedonische nationaliteit. Een twaalf jaar geleden huwde u met F.(...) H.(...) (O.V. 6.592.081) en trok u bij hem in te Sarajevo, in Bosnië-Herzegovina. Hij is immers vandaar afkomstig en bezit de Bosnische nationaliteit. U verbleef enkele jaren in Bosnië met een tijdelijk visum. Toen uw Macedonisch paspoort vervallen was, vernieuwde u het niet meteen en verbleef u een tijdlang zonder geldige verblijfsdocumenten in Bosnië. Toen u zwanger raakte van uw jongste zoon, besepte u dat u ook geen ziekteverzekering had en ging u de Bosnische nationaliteit aanvragen. Het enige wat u kreeg was een vluchtelingenkaart. U schakelde een advocaat in en die raadde u aan een nieuw Macedonisch paspoort te halen. Dat deed u en daarmee vroeg u officieel de nationaliteit aan. Dat was na de geboorte van H.(...), uw jongste zoon, in januari 2009. Aanvankelijk weigerde men H.(...) in te schrijven, maar door tussenkomst van de advocaat raakte ook dat euvel verholpen. Op het moment van uw vertrek naar België wachtte u nog steeds op een beslissing in deze nationaliteitsaanvraag. U ontvluchtte Bosnië-Herzegovina omdat uw echtgenoot niet met rust gelaten werd door de politie bij zijn werk op de markt en omdat hij een agent heeft omvergereden en daarvoor veroordeeld is. U wenst ook niet naar Macedonië terug te keren omdat u er de Albanezen niet vertrouwt, u vreest dat uw kinderen problemen zullen hebben op school met de taal en u meent dat Macedonië uw kinderen toch niet zal toelaten aangezien zij de Bosnische nationaliteit hebben. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een attest van de gemeente Novo Sarajevo d.d. 12/2/2010 neer waarin staat dat u niet bent ingeschreven in het geboorteregister en het bevolkingsregister van deze gemeente.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u aangehaalde feiten niet kan worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

U verklaarde de Bosnische nationaliteit niet te kunnen verkrijgen hoewel u al twaalf jaar in Bosnië woont, er wettelijk gehuwd bent en er vier kinderen met de Bosnische nationaliteit hebt gekregen. U verwachtte de nationaliteit om deze redenen automatisch te verkrijgen, wat niet gebeurd is (CGVS 6/5/20120 p.3). U verklaarde pas de nationaliteit te hebben aangevraagd wanneer u zwanger was van uw jongste zoon, H.(...), en pas een twee à drie maanden na de geboorte van H.(...) die geboren werd in januari 2009, uw eigen ambassade te hebben aangesproken om een geldig Macedonisch paspoort te verkrijgen (CGVS 6/5/2010 p.3-4). Daarmee vroeg u opnieuw de nationaliteit aan. Echter, wanneer uw echtgenoot of uw advocaat over de stand van het dossier ging informeren, zei men hen dat er nog geen beslissing genomen was (CGVS 6/5/2010 p.4). U verloor uiteindelijk de interesse in deze aanvraag. Deze door u beschreven situatie is niet van die aard om te kunnen spreken van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Vooreerst kan erop gewezen worden dat het al dan niet toekennen van het staatsburgerschap aan vreemdelingen tot de soevereine bevoegdheid van een nationale staat behoort die dergelijke beslissingen neemt op grond van de in het land in kwestie vigerende wetgeving(en). Voor de betrokkene ongunstige maatregelen, zoals een weigering, die een staat hieromtrent neemt wijzen op zich niet op een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Voorts dient te worden vastgesteld dat u de uitslag van uw aanvraag niet hebt afgewacht alvorens naar België te vluchten. Daardoor kan onmogelijk worden nagegaan of er wel degelijk een reden was/is om deze situatie aan te klagen. Het louter logge opereren van een administratie is niet voldoende om te kunnen spreken van een vervolging of ernstige schade zoals hierboven beschreven. Bovendien verklaarde u dat uw zus, die eveneens getrouwd is met een Bosniër en in Bosnië woont, wèl een identiteitskaart heeft verkregen en binnenkort de nationaliteit zal verkrijgen (CGVS 6/5/2010 p.5). Van een etnisch gemotiveerde discriminatie, zoals u beweert (CGVS 6/5/2010 p.3, 6), is bijgevolg hoe dan ook geen sprake. Het document dat u ter staving van uw verklaringen in dit verband hebt neergelegd, met name het attest van de gemeente Novo Sarajevo dat u niet staat ingeschreven in de registers van deze gemeente, toont geenszins aan dat u het Bosnisch staatsburgerschap geweigerd is/wordt. Het staat louter dat u niet in voornoemde gemeente geregistreerd bent. Aan de informatie in dit attest wordt in voorgaande vaststellingen op zich niet getwijfeld. Voorts verklaarde u niet terug in Macedonië te willen wonen omdat u de Albanezen daar vreest. U wil niet tussen hen wonen omdat u hen niet vertrouwt. Persoonlijk hebt u evenwel nooit problemen gekend met Macedonische of met Albanese inwoners van Macedonië (CGVS 6/5/2010 p.8). U vreest eveneens dat uw kinderen het moeilijk zullen hebben op

school met de taal (CGVS 6/5/2010 p.8), maar deze vrees is weinig gegrond gezien het Servo-Kroatisch erg dicht bij het Macedonisch ligt.

Voorts verklaarde u dat de Macedoniërs uw kinderen niet zouden toelaten omdat zij de Bosnische nationaliteit hebben (CGVS 6/5/2010 p.5), maar dit is louter een blote bewering die u niet staft met objectieve gegevens. U hebt met name nog nooit geprobeerd uw kinderen in te schrijven in Macedonië (CGVS 6/5/2010 p.8).

Met betrekking tot die problemen die uw echtgenoot kende op de markt en met de politie in Bosnië, kan verwezen worden naar de weigeringsbeslissing die ik ten aanzien van hem heb genomen en waarin ik hieromtrent het volgende heb opgemerkt:

"Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u aangehaalde feiten niet kan worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Meer bepaald kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen m.b.t. de discriminaties die u zou gekend hebben bij het uitoefenen van uw job op de markt en bij het aanvragen van vergunningen daaromtrent en m.b.t. de vervolging door de rechtbank die daaruit zou zijn gevolgd. Er dient met name te worden vastgesteld dat u van deze discriminaties en vervolging door de rechtbank geen enkel overtuigend bewijs hebt neergelegd. Integendeel, de documenten die u neerlegde ter staving van deze verklaringen zijn van dien aard dat zij uw verklaringen eerder ondermijnen dan ondersteunen.

Zo legde u een document neer van de dienst Economie en Financiën van Novo Sarajevo, die u de toestemming om thuisnijverheid uit te oefenen ontzegt. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het document an sich geen bewijs is van een discriminatie op basis van uw etnie. Er wordt u in dit document namelijk louter toestemming geweigerd op basis van de beoordeling van de door u neergelegde documentatie. U kon echter niet duiden over welke documentatie het hier ging (CGVS 19/8/2010 p.5). Daardoor is het Commissariaat-generaal niet in staat de ware grond voor deze beslissing te beoordelen. Bovendien tast het feit dat u niet weet welke documentatie u diende neer te leggen de geloofwaardigheid van dit document aan. Daarenboven betreft het hier louter een Word-document, zonder hoofding of officieel briefpapier, en lijkt het wel erg op de veroordeling van de Gemeentelijke Rechtbank – het is zelfs van dezelfde datum – (bespreking van dit document cfr. infra), wat de authenticiteit van het document verder aantast. Tot slot dateert dit document van na uw asielaanvraag, terwijl u verklaarde over ettelijke dergelijke documenten te beschikken van vóór uw vertrek, documenten die u vooralsnog niet hebt neergelegd (CGVS 19/8/2010 p.5). Deze vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat de authenticiteit van dit document, waarmee u de door u beweerde continue discriminatie als Roma om aan de nodige werkvergunning te geraken wil aantonen, ernstig op de helling staat.

Ook aan het document dat u neerlegde ter staving van uw vervolging door de politie nadat u een agent, die u regelmatig pestte, zou hebben aangereden en geslagen, kan geen enkele authenticiteit worden toegedicht. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u over deze feiten niet spontaan gesproken hebt tijdens uw eerste twee gehoren op het Commissariaat-generaal. Wanneer u opgeroepen werd om hieromtrent uitleg te verschaffen nadat u het document ter staving van deze feiten zonder nadere uitleg had neergelegd op het Commissariaat-generaal, verklaarde u deze (gerechtelijke) vervolging niet te hebben aangehaald uit angst te worden teruggestuurd (CGVS 19/8/2010 p.5). Deze verklaring is alles behalve afdoende, gezien u dit document toch hebt neergelegd op het Commissariaat-generaal, wat er op wijst dat u het aanvoert ter staving van uw vrees in geval van terugkeer. Desalniettemin kan ook aan dit document geen enkele authenticiteit gehecht worden. Het betreft hier eveneens een eenvoudig Word-document, zonder hoofding of officieel briefpapier, en het bevat tal van merkwaardigheden. Zo zijn er bepaalde woorden duidelijker afgeprint dan andere, wat wijst op knip en plakwerk. Hetgeen toegevoegd lijkt, zijn ondermeer het dossiernummer, de datum, uw naam, het feit dat u een agent zou geslagen hebben en de strafmaat. De feiten en de strafmaat komen echter niet overeen met de geciteerde wetsartikelen. Artikel 184§1 van de Wet op de Verkeersveiligheid behandelt de voorwaarden voor het recht op het besturen van een voertuig, artikel 235§1 punt 27 bespreken de (geld)boete die wordt opgelegd aan zondaars tegen dit artikel, en artikel 14 van de strafwet is een artikel m.b.t. voorwaardelijke straffen. Uit deze artikelen zou kunnen afgeleid worden dat er een voorwaardelijke boete werd uitgesproken voor het rijden zonder rijbewijs. In geen geval verwijst één van deze artikelen naar de overtreding, het slaan van een agent, en de strafmaat uit het arrest, drie jaar en twee maanden gevangenisstraf. Net deze zaken lijken met knip- en plakwerk te zijn toegevoegd.

Daarenboven is de door u neergelegde veroordeling evenmin in overeenstemming te brengen met uw eigen verklaringen. U verklaarde dat de feiten die aanleiding gaven tot uw arrestatie en veroordeling dateren van twee à drie maanden vóór uw vertrek naar België (CGVS 19/8/2010 p.2). U

vertrek situeerde u op 1 maart 2010 (CGVS 4/6/2010 p.3). In de veroordeling worden de feiten echter in april 2009 geplaatst. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u niet zeker te zijn van de data (CGVS 19/8/2010 p.6). Deze verklaring is niet afdoende om een dergelijke kloof te verklaren, gelet op het feit dat het hier volgens u uw rechtstreekse vluchtaanleiding betreft. Bovendien verklaarde u deze documenten niet eerder te hebben kunnen neerleggen omdat uw vader wachtte op een document van de gemeente m.b.t. de registratie van uw echtgenote alvorens al deze documenten op te sturen. Over de twee documenten die u aanbelangen verklaarde u dat u ze thuis had liggen voor uw vertrek (CGVS 19/8/2010 p.2-3). Echter, net deze twee documenten dateren van na uw vertrek – beide van 28/4/2010 – en het document van de gemeente m.b.t. de registratie van uw echtgenote dateert van vóór uw vertrek, i.e. 12/2/2010. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden verwees u vaagweg naar uw vader en zei u niet te weten hoe hij dit allemaal aan u heeft opgestuurd (CGVS 19/8/2010 p.6). Bovendien verklaarde u ten gevolge van deze vervolging samen met uw echtgenote het land te zijn ontvlucht naar Skopje, en bij terugkeer naar Sarajevo dan de veroordeling te hebben aangetroffen, waarna u de vlucht nam richting België (CGVS 19/8/2010 p.3-4). Uitdrukkelijk gevraagd of jullie vóór naar België te komen nog ergens anders jullie toevlucht hebben genomen, antwoordde uw echtgenote echter ondubbelzinnig negatief (CGVS D.(...) H.(...) 19/8/2010 p.2-3). Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan de authenticiteit van het document van de Gemeentelijke Rechtbank en aan de vervolging die daaraan ten grondslag zou liggen. Daarenboven linkt u deze gerechtelijke vervolging aan uw algemene discriminatie op de markt. U verklaarde dat het steeds dezelfde politieploeg was die uw goederen afnam en dat de feiten, die later aanleiding gaven voor het vonnis, de druppel waren die de emmer deed overlopen (CGVS 19/8/2010 p.2-3). Door deze discriminatie trachten aan te tonen met twee frauduleuze documenten en ongeloofwaardige verklaringen omtrent de voornoemde gerechtelijke vervolging, maakt u het mij onmogelijk een correcte inschatting te maken van uw persoonlijke situatie. Daarenboven komt hierdoor uw algemene geloofwaardigheid ernstig onder druk te staan. Al de informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is toegevoegd aan het administratieve dossier."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht, voert verzoekster aan niet te kunnen terugkeren naar haar thuisland omwille van een vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, gelet op haar Roma origine. Verzoekster herneemt de uiteenzetting zoals deze weergegeven werd in het verzoekschrift van haar echtgenoot en zij voegt daaraan toe dat zij de Bosnische nationaliteit niet kan verkrijgen ondanks het feit dat zij reeds 12 jaar in Bosnië woont, er wettelijk gehuwd is en zij vier kinderen heeft van Bosnische nationaliteit.

Aan het verzoekschrift worden geen bijkomende documenten toegevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag geweigerd omdat (i) het feit dat zij de Bosnische nationaliteit nog niet verkregen heeft - zij wachtte de uitslag van haar aanvraag niet af - op zich niet volstaat voor het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of voor het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming, (ii) zij niet aangetoond heeft niet te kunnen terugkeren naar Macedonië, en (iii) de commissaris-generaal reeds oordeelde dat er aan de problemen van haar echtgenoot geen geloof kan worden gehecht.

2.3. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige

verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

2.4. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekster zich met betrekking tot de problemen die haar echtgenoot kende op de markt en met de politie beperkt tot eenzelfde uiteenzetting. In arrest nr. 54 468 in hoofde van haar echtgenoot worden de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

“2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker voorhoudt niet te kunnen terugkeren naar zijn thuisland omwille van een vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève gelet op zijn Roma origine, doch dat hij er niet in slaagt de feiten die hij aanhaalt te bewijzen of aannemelijk te maken. Verzoeker beperkt zich tot een loutere herhaling van zijn verklaringen omtrent het uitoefenen van zijn job op de markt en de gerechtelijke veroordeling naar aanleiding van het incident met de agent, deelt mee dat, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal voorhoudt, het document van de dienst economie van Novo Sarajevo wel degelijk een begin van bewijs door geschrift inhoudt dat in het licht van zijn coherente verklaringen dient beoordeeld worden, en verzoekt ten slotte rekening te houden met de gegevens vermeld op het document van de Gemeentelijke Rechtbank, hetgeen echter niet afdoende is om de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal te weerleggen of te ontcrachten, met name dat verzoeker de beweerd discriminatie tracht aan te tonen met twee frauduleuze documenten en ongeloofwaardige verklaringen omtrent de voornoemde gerechtelijke vervolging. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing correct wordt toegelicht waarom, aan het document van de Dienst Economie en Financiën van Novo Sarajevo, het document dat hij neerlegde ter staving van zijn vervolging door de politie nadat hij een agent die hem regelmatig pestte, zou hebben aangereden en geslagen, en de neergelegde veroordeling, geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend en verzoeker onderneemt geen enkele poging om met concrete elementen en gegevens deze motivering te weerleggen of te ontcrachten. Derhalve worden de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de weigering van de vluchtelingenstatus als integraal hernomen en bevestigd.

2.5. *In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.*

2.6. *De Raad stelt vast dat verzoeker niet om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verzoekt en dat er in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.”*

2.5. Verder beperkt verzoekster zich tot een herhaling van haar verklaring de Bosnische nationaliteit niet te kunnen verkrijgen, en stelt zij dat het niet verkrijgen van de Bosnische nationaliteit niet de hoofdreden was voor het verlaten van haar land van herkomst doch wel dat dit kadert in een ruimer geheel van feiten die wijzen op een ernstige discriminatie op grond van etnie. Echter, met dit verweer slaagt verzoekster er niet in de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen, met name dat het al dan niet toekennen van het staatsburgerschap aan vreemdelingen tot de soevereine bevoegdheid van een nationale staat behoort die dergelijke beslissingen neemt op grond van de in het land in kwestie vigerende wetgeving(en), voor de betrokkene ongunstige maatregelen, zoals een weigering die een staat hieromtrent neemt, op zich niet wijzen op een vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie noch op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming, verzoekster de uitslag van haar aanvraag niet heeft afgewacht alvorens naar België te vluchten waardoor onmogelijk kan worden nagegaan of er wel degelijk een reden was/is om deze situatie aan te klagen, het louter logge opereren van een administratie niet voldoende is om te kunnen spreken van een vervolging of ernstige schade zoals hierboven beschreven, zij bovendien verklaarde dat haar zus, die eveneens getrouwd is met een Bosniër en in Bosnië woont, wél een identiteitskaart heeft verkregen en binnenkort de nationaliteit zal verkrijgen, het document dat zij ter staving van haar verklaringen in dit verband heeft neergelegd, met name het attest van de gemeente Novo Sarajevo dat zij niet staat ingeschreven in de registers van deze gemeente, geenszins aantoon dat haar het Bosnisch staatsburgerschap geweigerd is/wordt en het attest louter staft dat zij niet in voornoemde gemeente geregistreerd is.

2.6. Verzoekster onderneemt ten slotte niet de minste poging om de motieven omtrent haar verklaring niet naar Macedonië te kunnen terugkeren uit vrees voor Albanen, te weerleggen zodat deze onbetwiste motieven integraal worden hernomen: *“Voorts verklaarde u niet terug in Macedonië te willen*

wonen omdat u de Albanezen daar vreest. U wil niet tussen hen wonen omdat u hen niet vertrouwt. Persoonlijk hebt u evenwel nooit problemen gekend met Macedonische of met Albanese inwoners van Macedonië (CGVS 6/5/2010 p.8). U vreest eveneens dat uw kinderen het moeilijk zullen hebben op school met de taal (CGVS 6/5/2010 p.8), maar deze vrees is weinig gegrond gezien het Servo-Kroatisch erg dicht bij het Macedonisch ligt.

Voorts verklaarde u dat de Macedoniërs uw kinderen niet zouden toelaten omdat zij de Bosnische nationaliteit hebben (CGVS 6/5/2010 p.5), maar dit is louter een blote bewering die u niet staaft met objectieve gegevens. U hebt met name nog nooit geprobeerd uw kinderen in te schrijven in Macedonië (CGVS 6/5/2010 p.8).”.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.8. De Raad stelt vast dat verzoekster niet om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verzoekt en dat er in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit zou moeten blijken dat verzoekster in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS